

[Jacob Lindenskov]

alternativt organ til IWC, hvor den for Grønlands og Færøernes vedkommende i virkeligheden er en aftale om havpattedyr, som ikke forvaltes gennem IWC.

Svar (25/6 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Ja.

Spm. nr. S 987

Til *finansministeren* (16/7 92) af:

Jes Lunde (SF):

»Vil ministeren igangsætte en analyse af de sparede offentlige udgifter ved at gennemføre en række strandede bekendtgørelser på arbejdsmiljøområdet?«

Begrundelse

Efter spørgerens oplysninger er en række bekendtgørelser på arbejdsmiljøområdet bl.a. vedrørende tunge løft og arbejde med asfalt strandet på grund af manglende statslig finansiering (via DUT-princippet).

Efter spørgerens opfattelse involverer disse bekendtgørelser imidlertid ikke kun merudgifter, men også betydelige besparelser både i form af arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge, udgifter til førtidspension osv.

Spørgeren opfordrer derfor ministeren til at igangsætte et analysearbejde vedrørende disse sparede udgifter.

Svar (22/7 92):

Finansministeren (Henning Dyremose):

Det gælder for alle forslag med økonomiske konsekvenser for amter eller kommuner, at der skal ske en drøftelse med de pågældende kommunale parter om størrelsen af de kommunale merudgifter eller besparelser, forslagernes gennemførelse vil give anledning til. De nærmere regler for beregningen heraf er beskrevet i Den kommunale økonomi, Budget 1992. Indenrigsministeriet december 1991.

Skal et forslag gennemføres, forudsætter det, at der er opnået enighed med kommunerne om de økonomiske konsekvenser. Hvis der er tale om kommunale merudgifter eller besparelser, skal der efter reglerne ske en regulering over bloktilskuddene for disse virkninger.

Alle forslag til bekendtgørelser på arbejdsmiljøområdet er således drøftet indgående med de kommunale parter. Det har ikke under disse drøftelser kunnet sandsynliggøres, at de af spørgeren nævnte forslag er udgiftsmæssigt neutrale.

Det kan ikke forventes, at Finansministeriet har ekspertise til at nå til andre konklusioner eller argumenter end dem, Arbejdsministeriet selv har anført under forhandlingerne med de kommunale parter. Jeg finder det derfor ikke hensigtsmæssigt at igangsætte et analysearbejde herom.

Spm. nr. S 929

Til *kommunikationsministeren* (23/6 92) af:

Arne Melchior (CD):

»Vil ministeren oplyse – gerne fordelt på landsdele efter teleselskabernes område – i hvilken udstrækning telefonlinien til aflytning af folketingsdebatter er blevet benyttet siden oprettelsen?«

Begrundelse

Det har mildt sagt forbavset spørgeren, at prisen for denne tjeneste er 88 øre i minuttet svarende til 52,80 kr. pr. time. Denne pris forekommer at være det modsatte af folkelig. Det vil være interessant at vide, hvad telefonselskabernes omkostning er for denne tjeneste, til hvilken der jo ikke hører nogen leverance ud over selve forbindelsen.

Svar (30/6 92):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Brugen af servicetelefonnummer 158, Folketingsdebat, fordelt på telefonselskaber siden tjenestens start i oktober 1989 fremgår af nedenstående tabel. I tabellen er desuden angivet omsætningen på tjenesten inkl. moms, idet taksten i hele perioden har udgjort 88,2 øre pr. minut:

	Antal minutter	Omsætning inkl. moms kr.
Jydsk Telefon	154.149	135.959
KTAS	306.719	270.526